

1 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne zasady nakładające, ze względów gospodarczych, rodzinnych lub społecznych, ograniczenia dotyczące dziedziczenia nieruchomości, niektórych przedsiębiorstw lub innych specjalnych kategorii aktywów znajdujących się w tym państwie członkowskim lub wpływające na ich dziedziczenie?

W ustawie o denacjonalizacji (Zakon o denacionalizaciji) przewidziano szczególne zasady dotyczące **dziedziczenia sprywatyzowanych składników majątku**. Zasady te stosuje się wówczas, gdy sąd przeprowadził postępowanie spadkowe, ale nie pochylił się w nim nad kwestią składników majątku będących przedmiotem prywatyzacji ani nie wydał postanowienia w ich sprawie. Wówczas sąd może – na wniosek „następcy prawnego” – przeprowadzić specjalne nowe postępowanie spadkowe dotyczące sprywatyzowanych składników majątku. Decyzję o prywatyzacji wydaje się na rzecz osoby, do której należały składniki majątku w chwili ich nacjonalizacji.

Dziedziczenie **majątku przedsiębiorstwa** regulują zasady szczególne. Dotyczą one przeniesienia składników majątku, z których korzystała zmarła osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą do celów działalności zarobkowej, lub przeniesienia własności udziałów/akcji w spółce osobowej lub kapitałowej na następcę prawnego lub następców prawnych. Ustawa o dziedziczeniu (Zakon o dedovanju) nie zawiera żadnych przepisów szczególnych regulujących te kwestie. Zgodnie z ustawą o dziedziczeniu z chwilą śmierci spadkodawcy tworzy się wspólnota spadkowa, która funkcjonuje do chwili działu spadku, a więc wspólnie zarządza przedsiębiorstwem. Jeżeli w skład masy spadkowej wchodzi przedsiębiorstwo, możliwe są następujące scenariusze: jeżeli spadkobierca powołany do spadku w testamencie nie chce dalej prowadzić przedsiębiorstwa, wszyscy spadkobiercy muszą zgodzić się na inne rozwiązanie. Jeżeli spadkodawca sporządził testament, w którym nie powołał spadkobiercy, lub w ogóle nie sporządził testamentu, spadkobiercy muszą uzgodnić kwestię dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa. Spadkobiercy mogą postanowić, że żaden z nich nie będzie prowadził przedsiębiorstwa jako osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą, w wyniku czego działalność przedsiębiorstwa zostanie zawieszona lub przedsiębiorstwo zostanie sprzedane. Mogą również postanowić, że przedsiębiorstwo będzie prowadził jeden z nich jako osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą lub że będą je prowadzić wszyscy spadkobiercy bądź niektórzy z nich. Jeżeli przedsiębiorstwo będzie prowadzić więcej niż jedna osoba, zostanie ono przekształcone w jeden z rodzajów spółek.

Spółka jawna (*družba z neomejeno odgovornostjo*) ulega rozwiązaniu z chwilą śmierci jednego ze współników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Udział zmarłego w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością podlega dziedziczeniu. W sytuacji, gdy spadek przypada wielu spadkobiercom, udział staje się majątkiem wspólnym wspólnoty spadkowej. Wspólnota spadkowa musi wspólnie zarządzać masą spadkową do czasu działu spadku. Przy działu spadku możliwe są dwie sytuacje: udział w spółce należy do wspólnoty spadkowej, której członkowie uzgadniają między sobą podział udziału na równe lub nierówne części, bądź zostaje podzielony w drodze umowy, chyba że w akcie założycielskim przewidziano inne zasady. W przypadku podziału udziału na podstawie dawnego udziału ustanawia się nowe udziały.

Akcje w spółce akcyjnej podlegają dziedziczeniu. W sytuacji, gdy spadek przypada wielu spadkobiercom, akcje stają się majątkiem wspólnym wspólnoty spadkowej. Spadkobiercy wchodzący w skład wspólnoty majątkowej wspólnie zarządzają akcjami i nimi dysponują.

W **ustawie o dziedziczeniu gospodarstw rolnych** (Zakon o dedovanju kmetijskih gospodarstev) przewidziano szczególne zasady dotyczące dziedziczenia gospodarstw rolnych.

Nadrzędnym celem tych zasad jest zapobieganie podziałowi gospodarstwa w przypadku dziedziczenia. Na założeniu tym opierają się dalsze przepisy ustawy. Co do zasady gospodarstwo może odziedziczyć wyłącznie jeden spadkobierca, o ile spełni dodatkowe warunki. Jeżeli spadkodawca był wyłącznym właścicielem chronionego gospodarstwa rolnego, gospodarstwo dziedziczy ten spadkobierca, który chce prowadzić gospodarstwo i został zgodnie wybrany przez wszystkich spadkobierców. Jeżeli spadkobiercy nie mogą osiągnąć porozumienia, pierwszeństwo nad pozostałymi ma ten spadkobierca, który udowodni swoją chęć prowadzenia gospodarstwa, np. poprzez ukończenie szkolenia z zakresu rolnictwa lub przystąpienie do takiego szkolenia. Na tych samych warunkach pierwszeństwo nad zstępnymi spadkodawcy ma małżonek zmarłego. Jeżeli chronione gospodarstwo rolne należało do majątku wspólnego spadkodawcy i jego pozostałego przy życiu małżonka lub do majątku osobistego jednego z nich bądź jeżeli małżonkowie byli współwłaścicielami majątku rzeczowego wchodzącego w skład gospodarstwa, spadkobiercą, który dziedziczy gospodarstwo, jest pozostały przy życiu małżonek spadkodawcy. Jeżeli chronione gospodarstwo rolne należało do jednego z rodziców i jego zstępnym lub do rodzica adopcyjnego i jego dziecka przysposobionego, spadkobiercą jest zstępny lub dziecko przysposobione. Ustawowe udziały spadkowe osób, które nie uczestniczą w dziedziczeniu gospodarstwa, uznaje się za zachówek. Ponadto spadkobierca, który dziedziczy chronione gospodarstwo, musi być w stanie przejąć gospodarstwo na warunkach, które nie stanowią dla niego zbyt dużego obciążenia.

2 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego te szczególne zasady mają zastosowanie do powyższych rodzajów aktywów niezależnie od prawa mającego zastosowanie do dziedziczenia?

Dziedziczenie chronionego gospodarstwa stanowi przypadek, w którym prawo państwa, w którym znajdują się niektóre szczególne kategorie składników majątku, zawiera przepisy szczególne nakładające ograniczenia dotyczące dziedziczenia tych składników lub mające wpływ na ich dziedziczenie. Jeżeli zatem w skład masy spadkowej wchodzi chronione gospodarstwo położone w Słowenii, zastosowanie ma krajowe prawo słoweńskie, bez względu na to, jakie prawo ma zastosowanie do dziedziczenia (ustawa o dziedziczeniu gospodarstw rolnych).

3 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne procedury mające na celu zapewnienie przestrzegania wspomnianych wyżej szczególnych zasad?

Ustawa o dziedziczeniu gospodarstw rolnych zawiera przepisy, które nie znajdują się w ustawie o dziedziczeniu lub są rozbieżne z przepisami tej ustawy. W przypadkach, w których w ustawie o dziedziczeniu gospodarstw rolnych nie przewidziano przepisów szczególnych regulujących kwestię dziedziczenia chronionych gospodarstw rolnych, zastosowanie mają ogólne przepisy dotyczące dziedziczenia, tj. przepisy ustawy o dziedziczeniu.

Ostatnia aktualizacja: 08/01/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w

tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.